

Ligeledes giver vore todbegunstigelser til tredjelande meget store problemer. Det er groft at vide, at tredjelande som Norge rent faktisk kan afsætte produkter på EU-markedet til lavere told end EU's egne fabrikater. I en perfekt verden ville et totalt liberaliseret fiskemarked være det bedste, men verden er ikke perfekt, og som jeg tidligere har fremført, er der megen planøkonomi i systemet, som aktørerne står hjælpeløse over for, og derfor må den indlysende konklusion være, at vi må sikre, at EU-landene stilles så godt som muligt i forhold til tredjelande. Under alle omstændigheder må regeringen arbejde for, at tredjelande, der ikke er medlem af EU, ikke stilles bedre end EU-landene på EU's marked.

Der er derfor god grund til at opfordre regeringen til at gøre et stykke aktivt arbejde, når det angår tredjelande. EU har endnu ikke afsluttet de fulde EØS-aftaler med visse tredjelande, og her må man arbejde for bedre vilkår for EU's fiskerisektor. Samtidig må fremtidige fiskeri-aftaler indeholde et langt større element af loyalitet over for EU's egne aktører. Der er ingen grund til, at man fremover giver ved dørene over for tredjelande på fiskeriområdet.

Jeg håber derfor, regeringen vil tage såvel dagsordenen som de her fremførte synspunkter til efterretning og fremover udvise en større grad af mod i form af nye tiltag til at sikre erhvervet en levedygtig fremtid.

Kristen Touborg (SF):

Gennem en længere årrække har SF efterlyst en langsigtet planlægning af fiskeripolitikken sammen med en bæredygtig udvikling i erhvervet, men desværre er udviklingen ikke just gået i den retning. Overfiskeri og udsmidning er stadig snarere reglen end undtagelsen, og hidtil har hverken de tidligere VK-ledede regeringer eller den nuværende regering været i stand til at ændre grundlæggende på forholdene. Forskellige forsøgsordninger, som har været iværksat, har vist visse positive tegn, men en grundlæggende ændring, som indebærer en langsigtet bevaring af fiskebestandene, har vi hidtil ikke set noget til. Derfor lyttede vi også nøje til ministerens bud på den fremtidige fiskeripolitik.

Vi er enige i og medforslagsstillere til dagsordenen, men den udtrykker mest nogle runde, afvejede og overordnede hensyn, som kan samle bred enighed. Der er jo meget tale om teori. Når vi skal til at snakke mere detaljeret om realiteter, om, hvordan regler og love skal virke

ude i det rigtige liv, er opgaven en hel del vanskeligere, må man sige.

SF er enig i, at der er behov for at løse en række af de problemstillinger, som påpeges af bl.a. ministeren: At få tilpasset fiskeripolitikken til fiskerimulighederne; at indføre et system, som i videst muligt omfang hindrer udsmidning af døde fisk; at regulere fiskeriindsatsen, f.eks. ved et antal tilladte havdage, skønt det er vanskeligt at gennemføre i praksis, bl.a. fordi bådene er af meget forskellig størrelse, og at fiskerflåden med en gennemsnitlig alder på ca. 30 år har behov for en vis fornyelse.

Ubalancen mellem fisk og fiskerfartøjer indebærer ikke kun en stor risiko for en alt for detaljeret, restriktiv og uforståelig regulering af fiskeriet, men i høj grad også en risiko for, at der foregår fusk og snyd med kvoterne, og vi tror, at disse forhold kun kan ændres gennem grundlæggende forandringer af hele kvotesystemet. Der har i alt for mange år rådet noget, der ligner lovløse tilstande inden for fiskeriet, og det offentlige kontrolsystem på alle niveauer har indtil for få år siden mildest talt ikke gjort sig specielt godt bemærket ved at udføre effektiv kontrol.

SF vil støtte et øget antal reguleringsforsøg, som udføres under troværdige forhold og videnskabelig kontrol. Det er meget afgørende, at resultaterne af sådanne forsøg ikke kan drages i tvivl. Vi finder, at det vil være meget interessant bl.a. at få undersøgt konsekvenserne af at anvende flerårige, individuelle kvoter.

Vi er kort sagt klar til at gå ind og tage medansvar for en langsigtet, bæredygtig fiskeripolitik, som indebærer, at fiskebestandene bevares, og at overordnede miljømæssige interesser tilgodeses. Men det er en vigtig forudsætning, at flertallet af fiskerne er enige i de overordnede målsætninger og vil acceptere, at der opbygges et fuldstændig troværdigt kontrolsystem.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre har vi forståelse for, at fiskeriet har vanskelige vilkår. I en verden, der set i global sammenhæng har faldende fiskebestande på grund af hård udnyttelse, der igen er en følge af eksplosiv befolkningstilvækst, er det for os oplagt, at der må og skal være en regulering af fiskeriet, så det kan foregå på et bæredygtigt grundlag.

Derfor er vi også tilhængere af det skånsomme fiskeri med de rigtige redskaber og en anden